21998A0403(01)

KONVENCIJA PAR JŪRAS VIDES AIZSARDZĪBU ATLANTIJAS OKEĀNA ZIEMEĻAUSTRUMU DAĻĀ

SATURA RĀDĪTĀJS

PREAMBULA

1. pants: Definīcijas
2. pants: Vispārīgi pienākumi
3. pants: Piesārņojums no sauszemes avotiem
4. pants: Piesārņojums izgāšanas vai sadedzināšanas rezultātā
5. pants: Piesārņojums no atklātā jūrā izvietotiem avotiem
6. pants: Jūras vides kvalitātes novērtējums
7. pants: Piesārņojums no citiem avotiem
8. pants: Zinātniskā un tehniskā izpēte
9. pants: Informācijas pieejamība
10. pants: Komisija
11. pants: Novērotāji
12. pants: Sekretariāts
13. pants: Lēmumi un ieteikumi
14. pants: Pielikumu un papildinājumu statuss
15. pants: Konvencijas grozījumi
16. pants: Pielikumu pieņemšana
17. pants: Pielikumu grozījumi
18. pants: Papildinājumu pieņemšana
19. pants: Papildinājumu grozījumi
20. pants: Balsstiesības
21. pants: Pārrobežu piesārņojums
22. pants: Ziņojumi komisijai
23. pants: Atbilstība
24. pants: Reģionalizācija
25. pants: Parakstīšana
26. pants: Ratifikācija, pieņemšana vai apstiprināšana
27. pants: Pievienošanās
28. pants: Atrunas
29. pants: Stāšanās spēkā
30. pants: Izstāšanās
31. pants: Oslo un Parīzes konvencijas aizstāšana
32. pants: Strīdu izšķiršana
33. pants: Depozitāres valdības pienākumi
34. pants: Oriģināltekst

I pielikums: Pielikums par sauszemes radītā piesārņojuma nepieļaušanu un likvidēšanu

II pielikums: Pielikums par izgāšanas vai sadedzināšanas radīta piesārņojuma nepieļaušanu un likvidēšanu

III pielikums: Pielikums par piesārņojuma no atklātā jūrā izvietotiem avotiem nepieļaušanu un likvidēšanu

IV pielikums: Pielikums par jūras vides kvalitātes novērtējumu

1. papildinājums: Kritēriji, pēc kuriem definē konvencijas 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta i) daļā minētās prakses un metodes

2. papildinājums: I pielikuma 1. panta 2. punktā un III pielikuma 2. panta 2. punktā minētie kritēriji

KONVENCIJA PAR JŪRAS VIDES AIZSARDZĪBU ATLANTIJAS OKEĀNA ZIEMEĻAUSTRUMU DAĻĀ

LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

APZINOTIES, ka jūras vide un tās pamatā esošā flora un fauna ir vitāli svarīga visām valstīm;

APZINOTIES Atlantijas okeāna Ziemeļaustrumu daļas jūras videi piemītošo vērtību un vajadzību nodrošināt tās saskaņotu aizsardzību;

APZINOTIES, ka saskaņota rīcība valsts, reģionālā un globālā līmenī ir būtiska, lai nepieļautu un likvidētu jūras piesārņojumu un panāktu jūras vides noturīgu attīstību, respektīvi, cilvēku darbību vadītu tādā veidā, lai jūras ekosistēma turpinātu nodrošināt likumīgu jūras izmantojumu un nodrošinātu pašreizējo un turpmāko paaudžu vajadzības;

IEVĒROJOT, ka piesārņojums apdraud ekoloģisko līdzsvaru un likumīgu jūras izmantojumu;

ŅEMOT VĒRĀ ieteikumus no 1972. gada jūnijā Stokholmā notikušās ANO konferences par cilvēku vidi;

ŅEMOT VĒRĀ arī rezultātus, kas panākti 1992. gada jūnijā Riodežaneiro notikušajā ANO konferencē par vidi un attīstību;

ATGĀDINOT par starptautisko patērētāju tiesību attiecīgajiem noteikumiem, kas atspoguļoti ANO Jūras konvencijas likumā un it īpaši 197. punktu par globālo un reģionālo sadarbību jūras vides aizsardzībā un saglabāšanā;

ŅEMOT VĒRĀ, ka valstu kopējām interesēm, kas attiecas uz vienu un to pašu jūras zonu, jāveicina sadarbība reģionu un apakšreģionu līmenī;

ATGĀDINOT par pozitīvajiem rezultātiem, kas sasniegti ar 1972. gada 15. februārī Oslo parakstīto Konvenciju par iespējām nepieļaut jūras piesārņošanu ar no kuģiem un lidaparātiem izgāztiem atkritumiem, kas grozīta ar 1983. gada 2. marta un 1989. gada 5. decembra protokolu, kā arī ar 1974. gada 4. jūnijā Parīzē parakstīto Konvenciju par iespējām novērst jūras piesārņošanu no sauszemes avotiem, kas grozīta ar 1986. gada 26. marta protokolu;

PĀRLIECINĀTAS, ka nekavējoties vajadzīga turpmāka starptautiska rīcība, lai nepieļautu un likvidētu jūras piesārņošanu, veicot pakāpeniskus un saskaņotus jūras vides aizsardzības pasākumus;

APZINOTIES, ka attiecībā uz jūras vides piesārņojuma nepieļaušanu un likvidēšanu vai attiecībā uz jūras vides aizsardzību pret nelabvēlīgām cilvēku darbības sekām reģionālā līmenī ir vēlams veikt pat stingrākus pasākumus nekā tos pasākumus, kurus paredz pasaules mēroga starptautiskas konvencijas vai nolīgumi;

APZINOTIES, ka jautājumus par zivsaimniecības pārvaldi attiecīgi reglamentē starptautiskie un reģionālie nolīgumi, kas īpaši risina šādus jautājumus;

APZINOTIES, ka pašlaik spēkā esošā Oslo un Parīzes konvencija pietiekami nekontrolē dažus no daudzajiem piesārņojuma avotiem un ka tādējādi ir pamats aizstāt šīs konvencijas ar šo konvenciju, kas aplūko visus jūras vides piesārņojuma avotus un cilvēku darbības negatīvās sekas, kā arī ņem vērā piesardzības principu un stiprina reģionālo sadarbību,

IR VIENOJUŠĀS šādi.

1. pants

Definīcijas

Šajā konvencijā:

a) "Jūras zona" nozīmē Līgumslēdzēju pušu iekšējos un teritoriālos ūdeņus, aiz un blakus tiem esošo jūru, kas ir piekrastes valsts jurisdikcijā tiktāl, ciktāl to atzīst starptautiskie likumi, un tāljūras, ietverot visu ūdeņu gultnes un jūras grunti, kas atrodas šādās robežās:

i) tajās Atlantijas un Ziemeļu Ledus okeāna un ar tiem saistīto jūru daļās, kuras atrodas uz ziemeļiem no 36° ziemeļu platuma un starp 42° rietumu garuma un 51° austrumu garuma, izņemot:

1. Baltijas jūru un Beltus, kas atrodas uz dienvidiem un austrumiem no līnijām, kuras savieno Hāzenēres ragu ar Gnībena ragu, no Korshāges līdz Spodsbjergai un no Gilbjerga raga līdz Killenai;

2. Vidusjūru un ar to saistītās jūras līdz 36° ziemeļu platuma paralēles un 5° 36' rietumu garuma meridiāna krustošanās punktam;

ii) Atlantijas okeāna daļu uz ziemeļiem no 59° ziemeļu platuma un starp 44° rietumu garumu un 42° rietumu garumu.

b) "Iekšējie ūdeņi" ir ūdeņi krasta virzienā no bāzes līnijas, no kuras mēra teritoriālās jūras platumu, ūdenstecēs tie sniedzas līdz saldūdens robežai.

c) "Saldūdens robeža" ir ūdensteces vieta, kur bēguma laikā un mazas saldūdens plūsmas laikā ir ievērojams sāļuma palielinājums jūras ūdens klātbūtnes dēļ.

d) "Piesārņojums" ir cilvēka tieši vai netieši veikta vielu vai enerģijas novadīšana jūras zonā, kuras sekas ir, piemēram, cilvēka veselībai radīts apdraudējums, kaitējums dzīvajiem resursiem un jūras ekosistēmām, vides bojājums vai cita likumīga jūras izmantojuma traucējums.

e) "Sauszemes avoti" nozīmē vienā punktā esošos un kliedētos piesārņojuma avotus sauszemē, no kuriem vielas vai enerģija sasniedz jūras zonu ar ūdeni, pa gaisu vai tieši no krasta. Tie ietver avotus, kas saistīti ar jebkuru apzinātu atkritumu izvietošanu zem jūras gultnes, kurus pievada no sauszemes caur tuneli, cauruļvadu vai citiem līdzekļiem un avotiem, kas saistīti ar jūras zonā izvietotām Līgumslēdzēju pušu jurisdikcijā esošām rūpnieciskām iekārtām, kuras nav paredzētas darbībām atklātā jūrā.

f) "Izgāšana" ir:

i) jebkāda apzināta atkritumu vai citu vielu likvidēšana jūras zonā:

1. no kuģiem vai lidaparātiem;

2. no atklātā jūrā izvietotām iekārtām;

ii) jebkādu apzinātu jūras zonā notiekošu:

1) kuģu vai lidaparātu atstāšana;

2) atklātā jūrā izvietotu iekārtu vai cauruļvadu izvietošana.

g) "Izgāšana" neietver:

i) likvidēšanu saskaņā ar 1973. gada Starptautisko konvenciju par piesārņojuma no kuģiem nepieļaušanu, kas grozīta ar 1978. gada protokolu, vai saskaņā ar citiem piemērojamiem starptautisko tiesību aktiem par atkritumiem vai citām ar tiem saistītām vielām vai vielām, kuras rodas kuģu, lidaparātu vai atklātā jūrā izvietotu iekārtu normālas darbības rezultātā, izņemot atkritumus vai citas vielas, ko pārvieto uz vai ar kuģiem, lidaparātiem vai transportē uz vai pa atklātā jūrā izvietotām iekārtām, lai atbrīvotos no atkritumiem vai citām vielām, kas radušās šādu atkritumu vai citu vielu pārstrādes rezultātā, ja pārstrāde noris šādos kuģos, lidaparātos vai atklātā jūrā izvietotās iekārtās;

ii) vielas izvietošanu, izņemot gadījumus, kad to tikai likvidē, ja, izvietojot vielu atšķirīgi no sākotnējā mērķa vai uzdevuma, izvietošana notiek saskaņā ar attiecīgajiem konvencijas noteikumiem; un

iii) saistībā ar III pielikumu nelietotas atklātā jūrā izvietotas iekārtas vai nelietota atklātā jūrā izvietota cauruļvada pilnīgu vai daļēju atstāšanu, ja vien šāda darbība notiek saskaņā ar attiecīgiem konvencijas noteikumiem un citiem attiecīgiem starptautiskiem tiesību aktiem.

h) "Sadedzināšana" nozīmē jebkuru atkritumu vai citas vielas apzinātu sadedzināšanu jūras zonā termiskas iznīcināšanas nolūkos.

i) "Sadedzināšana" saskaņā ar piemērojamiem starptautiskiem tiesību aktiem neietver atkritumu vai citu ar tiem saistītu vielu termisku iznīcināšanu vai tādu vielu termisku iznīcināšanu, kuras rodas kuģu, lidaparātu vai atklātā jūrā izvietotu iekārtu normālas darbības rezultātā, izņemot gadījumus, kad tā

notiek tādos kuģos, lidaparātos vai atklātā jūrā izvietotās iekārtās, kas īpaši paredzētas termiskajai iznīcināšanai.

j) "Darbības atklātā jūrā" nozīmē darbības, ko veic jūras zonā, lai izpētītu, novērtētu un izmantotu šķidros un gāzveida ogļūdeņražus.

k) "Avoti atklātā jūrā" nozīmē atklātā jūrā izvietotas iekārtas un atklātā jūrā izvietotus cauruļvadus, no kuriem vielas vai enerģija nonāk jūras zonā.

l) "Atklātā jūrā izvietota iekārta" nozīmē jebkuru mākslīgu struktūru, iekārtu, kuģi vai tā daļas, ja tās ir peldošas vai nostiprinātas pie jūras gultnes un izvietotas jūras zonā, lai veiktu darbības atklātā jūrā.

m) "Atklātā jūrā izvietots cauruļvads" nozīmē jebkuru cauruļvadu, kas izvietots jūras zonā, lai veiktu darbības atklātā jūrā.

n) "Kuģi vai lidaparāti" nozīmē jebkādu peldošu vai lidojošu transportlīdzekli, jebkuras tā sastāvdaļas un citu aprīkojumu. Termins attiecas uz transportlīdzekli uz gaisa spilvena, peldošu transportlīdzekli neatkarīgi no piedziņas veida, citas mākslīgas struktūras jūras zonā un to aprīkojumu, taču neietver atklātā jūrā izvietotas iekārtas un atklātā jūrā izvietotus cauruļvadus.

o) "Atkritumi vai citas vielas" neietver:

   i) cilvēku mirstīgās atliekas;

   ii) atklātā jūrā izvietotas iekārtas;

   iii) atklātā jūrā izvietotus cauruļvadus;

   iv) zvejas kuģu neapstrādātas zivis un zivju atkritumus.

p) "Konvencija", ja vien tekstā nav norādīts citādi, nozīmē Konvenciju par ziemeļaustrumu Atlantijas okeāna jūras vides aizsardzību, kā arī tās pielikumus un papildinājumus.

q) "Oslo konvencija" nozīmē Konvenciju par jūras piesārņojuma no kuģiem un lidaparātiem nepieļaušanu, kas parakstīta 1972. gada 15. februārī Oslo un grozīta ar 1983. gada 2. marta un 1989. gada 5. decembra protokolu.

r) "Parīzes konvencija" nozīmē Konvenciju par jūras piesārņojuma no sauszemes avotiem nepieļaušanu, kas parakstīta 1974. gada 4. jūnijā Parīzē un grozīta ar 1986. gada 26. marta protokolu.

s) "Reģionāla ekonomikas integrācijas organizācija" ir organizācija, ko veido suverēnas attiecīgā reģiona valstis un kam ir nodota kompetence lietās, kuras reglamentē ar šo konvenciju, un kas saskaņā ar organizācijas iekšējām procedūrām ir atbilstoši pilnvarota parakstīt, ratificēt, pieņemt, apstiprināt šo konvenciju vai pievienoties tai.

2. pants

Vispārīgi pienākumi

1. a) Līgumslēdzējas puses saskaņā ar konvencijas noteikumiem veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nepieļautu un likvidētu piesārņojumu, kā arī aizsargātu jūras zonu pret cilvēku darbības negatīvajām sekām, tādējādi aizsargājot cilvēku veselību un saglabājot jūras ekosistēmas un, ja iespējams, atjaunojot jūras zonas, kas ir bijušas pakļautas negatīvai iedarbībai.

   b) Šajā nolūkā Līgumslēdzējas puses individuāli un kopīgi pieņem programmas un nosaka pasākumus, kā arī saskaņo savu politiku un stratēģijas.

2. Līgumslēdzējas puses piemēro:

a) piesardzības principu, saskaņā ar kuru ir jāveic aizsargpasākumi, ja ir pietiekams pamats bažām, ka jūras vidē tieši vai netieši ievadītās vielas var apdraudēt cilvēku veselību, nodarīt kaitējumu dzīvajiem resursiem un jūras ekosistēmām, bojāt rekreāciju vai kavēt citu likumīgu jūras izmantojumu, pat ja nav neapgāžamu pierādījumu cēloņsakarībai starp ievadīšanu un rezultātiem;

b) principu, ka piesārņojuma nepieļaušanas, kontroles un samazināšanas pasākumus apmaksā piesārņotājs.

3. a) Ieviešot konvenciju, Līgumslēdzējas puses pieņem programmas un nosaka pasākumus, kuriem vajadzības gadījumā ir izpildes termiņi un kuros ir pilnībā ņemti vērā jaunākie tehnoloģijas sasniegumi un metodes piesārņojuma pilnīgai nepieļaušanai un likvidēšanai.

   b) Šajā nolūkā tās:

      i) ņemot vērā 1. papildinājumā izklāstītos kritērijus, attiecībā uz programmu un pasākumu piemērošanu, tai skaitā, nosaka

         — labākās pieejamās metodes,

         — labāko vides praksi,

         vajadzības gadījumā ietverot tīrās tehnoloģijas;

ii) īstenojot šādas programmas un pasākumus, nodrošina labāko vides jomā pieejamo metožu un prakses piemērošanu, vajadzības gadījumā ietverot tīrās tehnoloģijas.

4. Līgumslēdzējas puses piemēro noteiktos pasākumus, lai nepieļautu, ka palielinās jūras piesārņojums ārpus jūras zonas vai citviet vidē.

5. Nevienu šīs konvencijas pantu nedrīkst interpretēt kā tādu, kas liegtu Līgumslēdzējām pusēm atsevišķi vai kopīgi veikt stingrākus pasākumus, lai nepieļautu jūras zonas piesārņojumu vai aizsargātu jūras vidi pret cilvēku darbības negatīvajām sekām.

3. pants

Piesārņojums no sauszemes avotiem

Līgumslēdzējas puses atsevišķi vai kopīgi veic visus iespējamos pasākumus, lai saskaņā ar konvencijas un it īpaši tās I pielikuma noteikumiem nepieļautu un likvidētu piesārņojumu no sauszemes avotiem.

4. pants

Piesārņojums izgāšanas vai sadedzināšanas rezultātā

Līgumslēdzējas puses atsevišķi vai kopīgi veic visus iespējamos pasākumus, lai saskaņā ar konvencijas un it īpaši tās II pielikuma noteikumiem nepieļautu un likvidētu piesārņojumu, kas rodas atkritumu vai citu materiālu izgāšanas vai sadedzināšanas rezultātā.

5. pants

Piesārņojums no atklātā jūrā izvietotiem avotiem

Līgumslēdzējas puses atsevišķi vai kopīgi veic visus iespējamos pasākumus, lai saskaņā ar konvencijas un it īpaši tās III pielikuma noteikumiem nepieļautu un likvidētu piesārņojumu no atklātā jūrā izvietotiem avotiem.

6. pants

Jūras vides kvalitātes novērtējums

Līgumslēdzējas puses saskaņā ar konvencijas noteikumiem un it īpaši IV pielikuma noteikumiem:

a) veic un regulāri publicē kopīgus jūras vides kvalitātes stāvokļa un tās pārmaiņu novērtējumus par konkrētu jūras zonu vai par tās reģioniem, vai apakšreģioniem;

b) šādos novērtējumos izvērtē jūras vides aizsardzībai veikto un plānoto pasākumu iedarbīgumu un nosaka rīcības prioritātes.

7. pants

Piesārņojums no citiem avotiem

Līgumslēdzējas puses sadarbojas, lai pieņemtu pielikumus papildus 3., 4., 5. un 6. pantā minētajiem pielikumiem, nosakot pasākumus, procedūras un standartus jūras zonas aizsardzībai no piesārņojuma no citiem avotiem, ja vien uz šādu piesārņojumu jau neattiecas spēkā esoši pasākumi, par kuriem vienojušās citas starptautiskās institūcijas vai kuri ir noteikti citās starptautiskās konvencijās.

8. pants

Zinātniskā un tehniskā izpēte

1. Lai veicinātu konvencijas mērķu izpildi, Līgumslēdzējas puses ievieš komplementāras vai kopīgas zinātniskās un tehniskās izpētes programmas, lai saskaņā ar standarta procedūru nodotu komisijai:

a) šādas komplementāras, kopīgas vai citas būtiskas zinātniskās izpētes rezultātus;

b) informāciju par citām būtiskām zinātniskās un tehniskās izpētes programmām.

2. Veicot šos pasākumus, Līgumslēdzējas puses ņem vērā attiecīgo starptautisko organizāciju un iestāžu darbu, kas veikts šajās jomās.

9. pants

Informācijas pieejamība

1. Līgumslēdzējas puses uzdod savām kompetentajām iestādēm darīt pieejamu šā panta 2. punktā aprakstīto informāciju jebkurai fiziskai vai juridiskai personai un, atbildot uz jebkuru pieprasījumu, neprasot pieprasījuma pamatojumu, neuzliekot pārmērīgi augstu samaksu un sniedzot šo informāciju pēc iespējas ātrāk, vēlākais divu mēnešu laikā.

2. Šā panta 1. punktā minētā informācija ir jebkāda rakstīta, redzama, dzirdama vai datu bāzes formā sniegta informācija par jūras zonas stāvokli, par darbībām un pasākumiem, kas to negatīvi ietekmē vai var negatīvi ietekmēt, un par darbībām vai pasākumiem, ko veic atbilstīgi šai konvencijai.

3. Šā panta noteikumi neskar Līgumslēdzēju pušu tiesības saskaņā ar savām tiesību sistēmām un piemērojamiem starptautiskiem noteikumiem atteikties sniegt informāciju, ja tā skar:

a) konfidencialitāti, kas saistīta ar valsts iestāžu iekšējām lietām, starptautiskajām attiecībām un valsts aizsardzību;

b) valsts drošību;

c) lietas, kas ir vai bijušas tiesvedībā vai izmeklēšanā (arī disciplinārajā izmeklēšanā), vai lietas pirmstiesas izmeklēšanā;

d) uzņēmējdarbības un rūpniecības konfidencialitāti, ieskaitot intelektuālo īpašumu;

e) personas datu un/vai to lietu konfidencialitāti;

f) datus, ko piegādājusi trešā persona, kam nav juridisks pienākums tos izpaust;

g) datus, kuru izpaušana varētu palielināt kaitējuma iespēju videi, uz kuru šie dati attiecas.

4. Atteikums sniegt pieprasīto informāciju ir jāpamato.

10. pants

Komisija

1. Ar šo pantu ir nodibināta komisija, kurā ir katras Līgumslēdzējas puses pārstāvji. Komisija pulcējas regulāri un ikreiz, kad īpašu apstākļu dēļ tā ir nolemts atbilstoši procedūras noteikumiem.

2. Komisijas pienākums ir:

a) pārraudzīt konvencijas ieviešanu;

b) vispārīgi pārbaudīt jūras zonas stāvokli, noteikto pasākumu efektivitāti, prioritātes, kā arī vajadzību pēc jebkādiem papildu vai atšķirīgiem pasākumiem;

c) saskaņā ar konvencijas vispārīgiem pienākumiem izstrādāt programmas un pasākumus, ar kuriem nepieļauj un likvidē piesārņojumu, kā arī kontrolē darbības, kuras tieši vai netieši var negatīvi ietekmēt jūras zonu; šādas programmas un pasākumi vajadzības gadījumā ietver ekonomiskus līdzekļus;

d) regulāri izstrādāt savu darba programmu;

e) pēc saviem ieskatiem izveidot palīgstruktūras, kuru izveidi komisija uzskata par nepieciešamu, kā arī noteikt to darba uzdevumus;

f) apsvērt un vajadzības gadījumā pieņemt ierosinājumus konvencijas grozīšanai saskaņā ar 15., 16., 17., 18., 19. un 27. pantu;

g) pildīt funkcijas, kuras tai uzdotas saskaņā ar 21. un 23. pantu, kā arī jebkādas citas konvencijā paredzētās funkcijas.

3. Šim nolūkam komisija, tai skaitā, var pieņemt lēmumus un ieteikumus saskaņā ar 13. pantu.

4. Komisija izstrādā savus procedūras noteikumus, kurus pieņem ar Līgumslēdzēju pušu vienprātīgu lēmumu.

5. Komisija izstrādā savus finanšu noteikumus, kurus pieņem ar Līgumslēdzēju pušu vienprātīgu lēmumu.

11. pants

Novērotāji

1. Komisija ar Līgumslēdzēju pušu vienprātīgu lēmumu var nolemt pieņemt kā novērotāju:

a) jebkuru valsti, kura nav konvencijas Līgumslēdzēja puse;

b) jebkuru starptautisku valstisku vai nevalstisku organizāciju, kuras darbība ir saistīta ar konvenciju.

2. Šādi novērotāji var piedalīties komisijas sapulcēs, taču bez balsstiesībām, kā arī var iesniegt komisijai jebkādu informāciju vai ziņojumus, kas attiecas uz konvencijas mērķiem.

3. Novērotāju pieņemšanas un dalības nosacījumus paredz komisijas procedūras noteikumi.

12. pants

Sekretariāts

1. Ar šo pantu nodibina pastāvīgu sekretariātu.

2. Komisija ieceļ izpildsekretāru un nosaka viņa amata pienākumus, kā arī nosacījumus, saskaņā ar kuriem tie jāpilda.

3. Izpildsekretārs izpilda konvencijas administrēšanai un komisijas darbam vajadzīgās funkcijas, kā arī citus uzdevumus, kurus komisija uzticējusi izpildsekretāram atbilstoši procedūras noteikumiem un finanšu noteikumiem.

13. pants

Lēmumi un ieteikumi

1. Lēmumi un ieteikumi jāpieņem ar Līgumslēdzēju pušu vienprātīgu lēmumu. Ja vienprātība nav panākama un ja vien konvencija neparedz citu kārtību, komisija tomēr var pieņemt lēmumus un ieteikumus ar Līgumslēdzēju pušu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu.

2. Lēmums 200 dienas pēc tā pieņemšanas kļūst saistošs tām Līgumslēdzējām pusēm, kuras par to nobalsojušas un šajā laikposmā nav rakstiski paziņojušas izpildsekretāram, ka tās nevar pieņemt šo lēmumu, ar noteikumu, ka līdz šā laikposma beigām trīs ceturtdaļas Līgumslēdzēju pušu ir vai nu nobalsojušas par lēmumu un nav atsaukušas savu piekrišanu, vai arī rakstiski paziņojušas izpildsekretāram, ka tās var pieņemt lēmumu. Šāds lēmums kļūst saistošs jebkurai Līgumslēdzējai pusei, kas rakstiskā veidā paziņojusi izpildsekretāram, ka tā var pieņemt lēmumu no paziņošanas brīža vai pēc 200 dienu laikposma beigām pēc lēmuma pieņemšanas brīža, ņemot par pamatu vēlāko datumu.

3. Saskaņā ar šā panta 2. punktu izpildsekretāram sniegtajā paziņojumā var norādīt, ka Līgumslēdzēja puse nevar pieņemt lēmumu, ciktāl tas attiecas uz vienu vai vairākām tās atkarīgajām vai autonomajām teritorijām, uz kurām attiecas konvencija.

4. Visi komisijas pieņemtie lēmumi vajadzības gadījumā iekļauj noteikumus, kuri precizē lēmumu ieviešanas grafiku.

5. Ieteikumi neuzliek saistības.

6. Lēmumus attiecībā uz jebkuru pielikumu vai papildinājumu var pieņemt tikai tās Līgumslēdzējas puses, kurām konkrētais pielikums vai papildinājums ir saistošs.

14. pants

Pielikumu un papildinājumu statuss

1. Pielikumi un papildinājumi ir neatņemama konvencijas sastāvdaļa.

2. Papildinājumiem ir zinātnisks, tehnisks vai administratīvs raksturs.

15. pants

Konvencijas grozījumi

1. Neskarot 27. panta 2. punkta noteikumus un īpašos noteikumus, kuri attiecas uz pielikumu vai papildinājumu pieņemšanu vai grozījumiem tajos, konvencijas grozījumus reglamentē šis pants.

2. Jebkura Līgumslēdzēja puse var ierosināt šīs konvencijas grozījumus. Ierosināto grozījumu tekstu vismaz sešus mēnešus pirms komisijas sēdes, kurā ierosināta grozījumu pieņemšana, Līgumslēdzējām pusēm dara zināmu komisijas izpildsekretārs. Izpildsekretārs ierosinātos grozījumus informācijas nolūkā dara zināmus šīs konvencijas parakstītājiem.

3. Komisija pieņem grozījumus ar Līgumslēdzēju pušu vienprātīgu lēmumu.

4. Depozitāre valdība grozījumu dara zināmu visām Līgumslēdzējām pusēm ratifikācijai, pieņemšanai vai apstiprināšanai. Par grozījuma ratifikāciju, pieņemšanu vai apstiprinājumu depozitārei valdībai paziņo rakstiski.

5. Grozījumi stājas spēkā tos ratificējušo, pieņēmušo vai apstiprinājušo Līgumslēdzēju pušu vidū trīsdesmitajā dienā pēc tam, kad depozitāre valdība ir saņēmusi vismaz trīs ceturtdaļas Līgumslēdzēju pušu vai vismaz septiņu Līgumslēdzēju pušu ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas paziņojumu. Attiecībā uz jebkuru citu Līgumslēdzēju pusi grozījumi stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tās dienas, kad minētā Līgumslēdzēja puse ir deponējusi savu grozījumu ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentu.

16. pants

Pielikumu pieņemšana

Konvencijas 15. panta noteikumi par konvencijas grozījumiem attiecas arī uz konvencijas pielikumu ierosināšanu, pieņemšanu un stāšanos spēkā, izņemot gadījumus, kad komisija ar Līgumslēdzēju pušu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu pieņem jebkādu 7. pantā minēto pielikumu.

17. pants

Pielikumu grozījumi

1. Konvencijas 15. panta noteikumi par konvencijas grozījumiem attiecas arī uz konvencijas pielikumu grozījumu ierosināšanu, pieņemšanu un stāšanos spēkā, izņemot gadījumus, kad komisija ar to Līgumslēdzēju pušu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu, kurām attiecīgais pielikums ir saistošs, pieņem jebkādus 3., 4., 5., 6. vai 7. pantā minēto pielikumu grozījumus.

2. Ja pielikuma grozījumi ir saistīti ar konvencijas grozījumiem, uz tiem attiecas tie paši noteikumi, kuri attiecas uz konvencijas grozījumiem.

18. pants

Papildinājumu pieņemšana

1. Ja ierosinātais papildinājums attiecas uz konvencijas vai pielikuma grozījumiem, kurus ierosina pieņemt saskaņā ar 15. vai 17. pantu, uz šā papildinājuma ierosināšanu, pieņemšanu un stāšanos spēkā attiecas tie paši noteikumi, kuri attiecas arī uz minēto grozījumu ierosināšanu, pieņemšanu un stāšanos spēkā.

2. Ja ierosinātais papildinājums attiecas uz konvencijas pielikumu, kuru ierosina pieņemt saskaņā ar 16. pantu, uz šā papildinājuma ierosināšanu, pieņemšanu un stāšanos spēkā attiecas tie paši noteikumi, kuri attiecas arī uz minētā pielikuma ierosināšanu, pieņemšanu un stāšanos spēkā.

19. pants

Papildinājumu grozījumi

1. Jebkura Līgumslēdzēja puse, kurai papildinājums ir saistošs, var ierosināt šī papildinājuma grozījumus. Ierosināto grozījumu tekstu visām konvencijas Līgumslēdzējām pusēm dara zināmu komisijas izpildsekretārs, kā norādīts 15. panta 2. punktā.

2. Komisija pieņem papildinājuma grozījumus ar to Līgumslēdzēju pušu trīs ceturtdaļu balsu vairākumu, kurām šis papildinājums ir saistošs.

3. Papildinājuma grozījumi stājas spēkā 200 dienas pēc tam, kad tos pieņēmušas tās Līgumslēdzējas puses, kurām minētais papildinājums ir saistošs un kuras šajā laikposmā nav rakstiski paziņojušas depozitārei valdībai, ka tās nevar pieņemt grozījumus, ar noteikumu, ka līdz šā laikposma beigām trīs ceturtdaļas Līgumslēdzēju pušu, kurām papildinājums ir saistošs, ir vai nu nobalsojušas par grozījumiem un nav atsaukušas savu piekrišanu, vai arī rakstiski paziņojušas izpildsekretāram, ka tās var pieņemt minētos grozījumus.

4. Saskaņā ar šā panta 3. punktu depozitārei valdībai sniegtajā paziņojumā var norādīt, ka Līgumslēdzēja puse nevar pieņemt grozījumus, ciktāl tie attiecas uz vienu vai vairākām tās atkarīgajām vai autonomajām teritorijām, uz kurām attiecas konvencija.

5. Šādi papildinājuma grozījumi kļūst saistoši jebkurai Līgumslēdzējai pusei, uz kuru attiecas papildinājums un kura rakstiski paziņojusi depozitārei valdībai, ka tā var pieņemt grozījumus no paziņošanas brīža vai pēc 200 dienu laikposma beigām pēc grozījumu pieņemšanas brīža, ņemot par pamatu vēlāko datumu.

6. Depozitāre valdība nekavējoties paziņo visām Līgumslēdzējām pusēm par katru saņemto paziņojumu.

7. Ja papildinājuma grozījumi ir saistīti ar konvencijas vai pielikuma grozījumiem, uz tiem attiecas tie paši noteikumi, kuri attiecas uz konvencijas vai minētā pielikuma grozījumiem.

20. pants

Balsstiesības

1. Katrai Līgumslēdzējai pusei komisijā ir viena balss.

2. Neskarot šā panta 1. punkta noteikumus, Eiropas Kopiena un citas reģionālas ekonomikas integrācijas organizācijas atbilstīgi savai kompetencei ir tiesīgas uz balsu skaitu, kas ir vienāds ar to dalībvalstu skaitu, kuras ir konvencijas Līgumslēdzējas puses. Šīs organizācijas neīsteno savas balsstiesības gadījumos, kad dalībvalstis īsteno savējās, un otrādi.

21. pants

Pārrobežu piesārņojums

1. Ja piesārņojums, ko radījusi Līgumslēdzēja puse, var kaitēt vienas vai vairāku citu konvencijas Līgumslēdzēju pušu interesēm, attiecīgās Līgumslēdzējas puses pēc jebkuras Līgumslēdzējas puses pieprasījuma apspriežas, lai noslēgtu sadarbības nolīgumu.

2. Pēc jebkuras attiecīgās Līgumslēdzējas puses pieprasījuma komisija izskata jautājumu un var sniegt ieteikumus, lai rastu apmierinošu risinājumu.

3. Šā panta 1. punktā minētajā nolīgumā, tai skaitā, var noteikt jomas, uz kurām tas attiecas, sasniedzamos kvalitātes mērķus un metodes šo mērķu sasniegšanai, tostarp metodes, ar kurām piemēro attiecīgus standartus un savāc zinātnisko un tehnisko informāciju.

4. Līgumslēdzējas puses, kuras ir parakstījušas šādu nolīgumu, ar komisijas starpniecību informē citas Līgumslēdzējas puses par tā saturu un īstenošanas gaitu.

22. pants

Ziņojumi komisijai

Līgumslēdzējas puses regulāri ziņo komisijai par:

a) to veiktajiem juridiskiem, reglamentējošiem un citiem pasākumiem, lai ieviestu konvencijas noteikumus un saskaņā ar

konvenciju pieņemtos lēmumus un ieteikumus, tostarp īpašiem pasākumiem, kas veikti, lai nepieļautu šo noteikumu pārkāpumus un sodītu par šiem pārkāpumiem;

b) šā panta a) apakšpunktā minēto pasākumu efektivitāti;

c) problēmām, kas radušās, ieviešot šā panta a) apakšpunktā minētos noteikumus.

23. pants

Atbilstība

Komisija:

a) pamatojoties uz 22. pantā minētajiem regulārajiem ziņojumiem vai jebkādiem citiem Līgumslēdzēju pušu iesniegtiem ziņojumiem, vērtē Līgumslēdzēju pušu atbilstību konvencijai un vērtē saskaņā ar konvenciju pieņemtos lēmumus un ieteikumus;

b) vajadzības gadījumā lemj par pasākumiem un pieprasa tos veikt, lai panāktu pilnīgu atbilstību konvencijai un saskaņā ar konvenciju pieņemtajiem lēmumiem, un sekmē ieteikumu ieviešanu, tostarp tādu pasākumu ieviešanu, kuri Līgumslēdzējai pusei palīdz izpildīt savas saistības.

24. pants

Reģionalizācija

Komisija var nolemt jebkuru savu pieņemto lēmumu vai ieteikumu piemērot visai jūras zonai vai noteiktai tās daļai, kā arī paredzēt dažādus grafikus, ņemot vērā atšķirības starp dažādajiem ekoloģiskajiem un ekonomiskajiem apstākļiem reģionos un apakšreģionos, uz kuriem attiecas konvencija.

25. pants

Parakstīšana

Konvenciju Parīzē no 1992. gada 22. septembra līdz 1993. gada 30. jūnijam var parakstīt:

a) Oslo konvencijas un Parīzes konvencijas Līgumslēdzējas puses;

b) jebkura cita piekrastes valsts, kurai ir robeža ar jūras zonu;

c) jebkura valsts, kas atrodas to ūdensteču augštecē, kuras nonāk līdz jūras zonai;

d) jebkura reģionāla ekonomikas integrācijas organizācija, kas darbojas vismaz vienā valstī, uz kuru attiecas jebkurš no šā panta a) līdz c) apakšpunktam.

26. pants

Ratificēšana, pieņemšana vai apstiprināšana

Konvenciju ratificē, pieņem vai apstiprina. Ratifikācijas, pieņemšanas vai apstiprināšanas dokumentus nodod glabāšanā Francijas Republikas valdībai.

27. pants

Pievienošanās

1. Pēc 1993. gada 30. jūnija konvencijai var pievienoties valstis un reģionālas ekonomikas integrācijas organizācijas, kuras minētas 25. pantā.

2. Līgumslēdzējas puses var vienprātīgi uzaicināt pievienoties konvencijai valstis un reģionālas ekonomikas integrācijas organizācijas, kuras nav minētas 25. pantā. Šādas pievienošanās gadījumā jūras zonas definīciju vajadzības gadījumā groza ar komisijas lēmumu, kas pieņemts ar Līgumslēdzēju pušu vienbalsīgu lēmumu. Kad visas Līgumslēdzējas puses ir vienprātīgi apstiprinājušas jebkādus šādus grozījumus, tie stājas spēkā 30. dienā pēc dienas, kad depozitāre valdība ir saņēmusi pēdējo paziņojumu.

3. Jebkura šāda pievienošanās attiecas uz konvenciju, ieskaitot jebkuru pielikumu vai papildinājumu, kas pieņemts šādas pievienošanās dienā, izņemot gadījumus, kad pievienošanās dokumentā ir skaidrs paziņojums par viena vai vairāku pielikumu nepieņemšanu, izņemot I, II, III un IV pielikumu.

4. Pievienošanās dokumentus nodod glabāšanā Francijas Republikas valdībai.

28. pants

Atrunas

Attiecībā uz šo konvenciju nav pieļaujamas nekādas atrunas.

29. pants

Stāšanās spēkā

1. Konvencija stājas spēkā 30. dienā pēc dienas, kad visas Oslo konvencijas un Parīzes konvencijas Līgumslēdzējas puses ir nodevušas glabāšanā savus ratifikācijas, piekrišanas, apstiprinājuma vai pievienošanās dokumentus.

2. Attiecībā uz jebkuru valsti vai reģionālu ekonomikas integrācijas organizāciju, kas nav minēta šā panta 1. punktā, konvencija stājas spēkā saskaņā ar šā panta 1. punktu vai 30. dienā pēc dienas, kad minētā valsts vai reģionālā ekonomikas integrācijas organizācija ir nodevusi glabāšanā ratifikācijas, piekrišanas, apstiprinājuma vai pievienošanās dokumentu, ņemot par pamatu vēlāko datumu.

30. pants

Izstāšanās

1. Jebkurā laikā pēc diviem gadiem no dienas, kurā šī konvencija ir stājusies spēkā attiecībā uz kādu Līgumslēdzēju pusi, šī Līgumslēdzēja puse var izstāties no konvencijas, par to rakstiski paziņojot depozitārei valdībai.

2. Ja vien kāds pielikums, izņemot konvencijas I līdz IV pielikumu, neparedz citādi, jebkura Līgumslēdzēja puse pēc diviem gadiem kopš dienas, kad šis pielikums stājies spēkā attiecībā uz šo Līgumslēdzēju pusi, var jebkurā laikā izstāties no šā pielikuma, par to rakstiski paziņojot depozitārei valdībai.

3. Jebkura izstāšanās, kas minēta šā panta 1. un 2. punktā, stājas spēkā vienu gadu pēc dienas, kad depozitāre valdība ir saņēmusi paziņojumu par šo izstāšanos.

31. pants

Oslo un Parīzes konvencijas aizstāšana

1. Pēc šās konvencijas spēkā stāšanās tā aizstāj Oslo un Parīzes konvenciju attiecībā uz šās konvencijas Līgumslēdzējām pusēm.

2. Neskarot šā panta 1. punktu, saskaņā ar Oslo konvenciju un Parīzes konvenciju pieņemtie lēmumi, ieteikumi un citi nolīgumi paliek spēkā nemainīgā juridiskā statusā tiktāl, ciktāl tie ir savietojami ar konvenciju vai tiktāl, ciktāl tos nepārprotami neatceļ konvencija, jebkuri lēmumi vai, ja pastāv ieteikumi, kas pieņemti saskaņā ar konvenciju.

32. pants

Strīdu izšķiršana

1. Jebkādi strīdi starp Līgumslēdzējām pusēm par konvencijas interpretāciju vai piemērošanu, kurus attiecīgās Līgumslēdzējās pusēs nevar izšķirt citādi, piemēram, ar komisijas veiktas izmeklēšanas vai pušu samierināšanas palīdzību, pēc jebkuras Līgumslēdzējas puses lūguma izskatāmi šķīrējtiesā saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Ja vien strīdā iesaistītās puses nenolemj citādi, 1. pantā minētā šķīrējtiesas procedūra notiek saskaņā ar šā panta 3. līdz 10. punktu.

3. a) Pēc vienas Līgumslēdzējas puses pieprasījuma, ko tā adresē otrai Līgumslēdzējai pusei saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir jāizveido šķīrējtiesas tribunāls. Pieprasījumā par lietas izskatīšanu šķīrējtiesā jānorāda pieteikuma mērķi, it īpaši norādot tos konvencijas pantus, par kuru interpretāciju vai piemērošanu pastāv strīdi.

b) Prasītāja puse informē komisiju, ka ir pieprasījusi izveidot šķīrējtiesas tribunālu, nosaucot strīda otro pusi un tos konvencijas pantus, par kuru interpretāciju vai piemērošanu saskaņā ar tās uzskatiem pastāv strīdi. Komisija pārsūta šādi saņemto informāciju visām konvencijas Līgumslēdzējām pusēm.

4. Šķīrējtiesas tribunālā ir trīs locekļi: katra strīdā iesaistītā puse ieceļ šķīrējtiesnesi; divi šādi ieceltie šķīrējtiesneši, kopīgi vienojoties, nozīmē trešo šķīrējtiesnesi, kas ir tribunāla priekšsēdētājs. Minētais šķīrējtiesnesis nepārstāv nevienu no strīdā iesaistīto pušu valstīm, to teritorija nav viņa pastāvīgā dzīvesvieta, viņš nav nodarbināts nevienā no tām un nav izskatījis šo lietu nekādā citā statusā.

5. a) Ja šķīrējtiesas tribunāla priekšsēdētājs nav nozīmēts divu mēnešu laikā pēc otrā šķīrējtiesneša iecelšanas, Starptautiskās Tiesas priekšsēdētājs pēc vienas vai otras puses pieprasījuma nozīmē viņu divu mēnešu laikā.

b) Ja viena no strīdā iesaistītajām pusēm neieceļ šķīrējtiesnesi divu mēnešu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas datuma, otra puse var informēt Starptautiskās Tiesas priekšsēdētāju, kurš nozīmē šķīrējtiesas tribunāla priekšsēdētāju turpmāko divu mēnešu laikā. Pēc šķīrējtiesas tribunāla priekšsēdētāja nozīmēšanas viņš lūdz pusi, kura nav iecēlusi šķīrējtiesnesi, to izdarīt divu mēnešu laikā. Kad šis laikposms beidzas, tribunāla priekšsēdētājs informē Starptautiskās Tiesas priekšsēdētāju, kas veic šo nozīmēšanu turpmāko divu mēnešu laikā.

6. a) Šķīrējtiesas tribunāls izšķir strīdus saskaņā ar spēkā esošajām starptautisko tiesību normām un it īpaši saskaņā ar šīs konvencijas noteikumiem.

b) Jebkurš šķīrējtiesas tribunāls, kas izveidots saskaņā ar šā panta noteikumiem, izstrādā savus procedūras noteikumus.

c) Strīda gadījumā par šķīrējtiesas tribunāla piekritību lietu izšķir ar šķīrējtiesas tribunāla lēmumu.

7. a) Šķīrējtiesas tribunāla lēmumus gan attiecībā uz procedūru, gan lietas būtību pieņem ar tās locekļu vairākuma lēmumu.

b) Šķīrējtiesas tribunāls var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai konstatētu faktus. Pēc vienas puses lūguma tas var ieteikt būtiskus pagaidu aizsardzības pasākumus.

c) Ja diviem vai vairākiem saskaņā ar šā panta noteikumiem izveidotiem šķīrējtiesas tribunāliem ir iesniegtas prasības par identiskiem vai līdzīgiem jautājumiem, tās var informēt cita citu par procedūrām, ar kurām konstatē faktus un iespēju robežās ņem tās vērā.

d) Strīdā iesaistītās puses nodrošina visus efektīvai tiesvedībai vajadzīgos līdzekļus.

e) Strīdā iesaistītās puses prombūtne vai neierašanās nerada šķēršļus tiesvedībai.

8. Ja vien šķīrējtiesas tribunāls noteiktu lietas apstākļu dēļ nenosaka citādi, tribunāla izmaksas, tostarp tās locekļu atalgojumu, strīdā iesaistītās Līgumslēdzējas puses sedz vienlīdzīgās daļās. Tribunāls reģistrē visas savas izmaksas un sniedz par tām galīgo paziņojumu strīdā iesaistītajām pusēm.

9. Jebkura Līgumslēdzēja puse, kurai ir juridiska rakstura interese par strīda priekšmetu, ko var skart lēmums šajā lietā, ar tribunāla piekrišanu var iesaistīties tiesvedībā.

10. a) Šķīrējtiesas nolēmumam pievieno pamatojumu. Tas ir galīgs un saistošs strīdā iesaistītajām pusēm.

b) Jebkuru strīdu, kas var rasties starp pusēm saistībā ar nolēmuma interpretāciju vai izpildi, jebkura puse var iesniegt izskatīšanai šķīrējtiesas tribunālam, kurš ir pieņēmis nolēmumu, vai, ja tajā to nevar izskatīt, puse to var iesniegt citam šķīrējtiesas tribunālam, kas tādā pašā veidā izveidots šim nolūkam.

33. pants

Depozitāres valdības pienākumi

Depozitāre valdība informē Līgumslēdzējas puses un konvencijas parakstītājus:

a) par katra pieņemšanas, apstiprināšanas, ratifikācijas vai pievienošanās dokumenta un nepieņemšanas un atkāpšanās paziņojuma deponēšanu saskaņā ar 26., 27. un 30. pantu;

b) par datumu, kurā konvencija stājas spēkā saskaņā ar 29. pantu;

c) par to, ka ir saņemti paziņojumi par piekrišanu konvencijas grozījumiem, par to, ka saskaņā ar 15., 16., 17., 18. un 19. pantu ir nodoti glabāšanā šo grozījumu ratifikācijas, pieņemšanas, apstiprināšanas vai pievienošanās, to stāšanās spēkā dokumenti, kā arī nodoti glabāšanā konvencijas pielikumu vai papildinājumu pieņemšanas vai grozījumu dokumenti.

34. pants

Oriģinālteksts

Konvencijas oriģinālu, kura teksts ir vienlīdz autentisks franču un angļu valodā, deponē Francijas Republikas valdībai, kura nosūta tā apliecinātas kopijas Līgumslēdzējām pusēm un konvencijas parakstītājiem un deponē apliecinātu kopiju Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram reģistrēšanai un publicēšanai saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 102. pantu.

TO APLIECINOT, atbilstošo valdību attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo konvenciju.

Parīzē, 1992. gada divdesmit otrajā septembrī.

I PIELIKUMS

SAUSZEMES AVOTU RADĪTĀ PIESARŅOJUMA NEPIEĻAUŠANA UN LIKVIDĒŠANA

1. pants

1. Pieņemot programmas un nosakot pasākumus šā pielikuma vajadzībām, Līgumslēdzējas puses atsevišķi vai kopā pieprasa izmantot:

— labākās pieejamās metodes stacionāro piesārņojuma avotu noteikšanai,

— labāko vides praksi stacionārajiem un difūzajiem piesārņojuma avotiem,

vajadzības gadījumā ietverot tīrās tehnoloģijas.

2. Nosakot prioritātes un izvērtējot programmu un pasākumu saturu, mērogu un izpildes grafikus, Līgumslēdzējas puses izmanto 2. papildinājumā sniegtos kritērijus.

3. Līgumslēdzējas puses veic aizsargpasākumus, lai samazinātu avāriju izraisīta piesārņojuma risku.

4. Pieņemot programmas un nosakot pasākumus attiecībā uz radioaktīvām vielām, ieskaitot atkritumus, Līgumslēdzējas puses ņem vērā:

a) arī citu attiecīgu starptautisku organizāciju un aģentūru ieteikumus;

b) arī citu attiecīgu starptautisku organizāciju un aģentūru ieteiktās monitoringa procedūras.

2. pants

1. Noplūdes no stacionārajiem avotiem jūras zonā un noplūdes ūdenī un gaisā, kas sasniedz jūras zonu un var to ietekmēt, ir pieļaujamas tikai un vienīgi ar kompetentu Līgumslēdzēju pušu iestāžu atļauju vai regulējumu. Sniedzot šādu atļauju vai piemērojot regulējumu, jo īpaši jāīsteno attiecīgie komisijas lēmumi, kuri ir saistoši attiecīgajai Līgumslēdzējai pusei.

2. Līgumslēdzējas puses nodrošina sistēmu, saskaņā ar kuru to kompetentās iestādes regulāri veic monitoringu un inspekcijas, lai izvērtētu, vai noplūdes ūdenī un gaisā atbilst atļaujām un regulējumiem.

3. pants

Šā pielikuma vajadzībām komisijas pienākums, tai skaitā, ir:

a) izstrādāt plānus, saskaņā ar kuriem samazina un pakāpeniski novērš sauszemes avotu radītu toksisku, noturīgu un bioakumulējamu vielu lietošanu;

b) vajadzības gadījumā izstrādāt programmas un pasākumus, ar ko samazina pilsētu, pašvaldību, rūpniecības, lauksaimniecības un citu avotu radītu vielu daudzumu.

II PIELIKUMS

IZGĀŠANAS VAI SADEDZINĀŠANAS RADĪTA PIESARŅOJUMA NEPIEĻAUŠANA UN LIKVIDĒŠANA

1. pants

Šis pielikums neattiecas:

a) uz atkritumu vai citu vielu izgāšanu jūras zonā no atklātā jūrā izvietotām iekārtām;

b) uz vielu izgāšanu jūras zonā no atklātā jūrā izvietotām iekārtām un cauruļvadiem.

2. pants

Sadedzināšana ir aizliegta.

3. pants

1. Jebkādu atkritumu vai citu vielu izgāšana ir aizliegta, izņemot šā panta 2. un 3. punktā uzskaitītos atkritumus vai citas vielas.

2. Šā panta 1. punktā minētajā sarakstā ietilpst:

a) bagarēšanas rezultātā radušies materiāli;

b) dabiskas izcelsmes inerti materiāli, respektīvi, cieti, ķīmiski nepārstrādāti ģeoloģiski materiāli, kuru ķīmisko sastāvdaļu noplūde jūras vidē ir mazticama;

c) notekūdeņu dūņas līdz 1998. gada 31. decembrim;

d) rūpnieciskas zivju apstrādes rezultātā radušies zivju atkritumi;

e) kuģi vai lidaparāti, vēlākais, līdz 2004. gada 31. decembrim.

3. a) Aizliegts izgāzt vielas ar zema un vidēja līmeņa radioaktivitāti, tostarp atkritumus.

b) Izņēmums no šā panta 3. punkta a) apakšpunkta ir tās Līgumslēdzējas puses, proti, Apvienotā Karaliste un Francija, kuras vēlas saglabāt izņēmuma iespējas attiecībā uz 3. punkta a) apakšpunktu, jebkurā gadījumā vismaz uz 15 gadu laikposmu, kas sākas no 1993. gada 1. janvāra. Šīs Līgumslēdzējas puses komisijas ministru līmeņa sanāksmē 1997. gadā ziņo par veiktajiem pasākumiem alternatīvu sauszemes iespēju izpētē.

c) Ja vien 15 gadu termiņa beigās vai pirms tā komisija vienprātīgi nenolemj neturpināt 3. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu, tā atbilstīgi konvencijas 13. pantam pieņem lēmumu par 10 gadu laikposma pagarinājumu pēc 2008. gada 1. janvāra aizlieguma, un pēc tam notiek cita komisijas sanāksme ministru līmenī. Šā panta 3. punkta b) apakšpunktā minētās Līgumslēdzējas puses, kas joprojām vēlas saglabāt 3. punkta b) apakšpunktā minēto iespēju, komisijas ministru līmeņa sanāksmēs, kas no 1999. gada notiek ik pēc diviem gadiem, ziņo par alternatīvu sauszemes iespēju ieviešanas gaitu un zinātnisko pētījumu rezultātiem, kas parāda, ka neviena no iespējamajām izgāšanas operācijām nerada draudus cilvēku veselībai, nenodara kaitējumu dzīvajiem resursiem vai jūras ekosistēmām, nebojā rekreāciju vai netraucē citu likumīgu jūras izmantojumu.

4. pants

1. Līgumslēdzējas puses nodrošina, ka:

a) nekādi šā pielikuma 3. panta 2. punktā uzskaitītie atkritumi un citas vielas netiek izgāztas bez to kompetento iestāžu atļaujas vai regulējuma;

b) šāda atļauja vai regulējums atbilst attiecīgajiem piemērojamajiem kritērijiem, pamatnostādnēm un procedūrām, ko saskaņā ar šā pielikuma 6. pantu pieņēmusi komisija;

c) lai izvairītos no situācijām, kad vienu un to pašu izgāšanas darbību atļauj vai regulē vairāk nekā viena Līgumslēdzēja puse, to kompetentās iestādes vajadzības gadījumā konsultējas pirms atļaujas piešķiršanas vai regulējuma piemērošanas.

2. Neviena saskaņā ar šā panta 1. punktu izdota atļauja vai regulējums nedrīkst pieļaut izgāšanu no kuģiem vai lidaparātiem, kuros atrodas vielas, kas rada vai var radīt draudus cilvēku veselībai, nodarīt kaitējumu dzīvajiem resursiem un jūras ekosistēmām, bojāt rekreāciju vai traucēt citu likumīgu jūras izmantojumu.

3. Katra Līgumslēdzēja puse veic uzskaiti un ziņo komisijai par izgāztiem atkritumiem un citām vielām, kā noteikts šā panta 1. punktā, kā arī ziņo par izgāšanas datumiem, vietām un metodēm.

5. pants

Bez attiecīgās Līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes atļaujas vai regulējuma jūras zonā nedrīkst izvietot nekādas vielas, izņemot gadījumus, kad vielas izvieto saskaņā ar to sākotnējo mērķi un uzdevumu. Šāda atļauja vai regulējums atbilst attiecīgajiem piemērojamajiem kritērijiem, pamatnostādnēm un procedūrām, ko saskaņā ar šā pielikuma 6. pantu pieņēmusi komisija. Šo noteikumu nedrīkst interpretēt kā tādu, kas atļauj izgāzt atkritumus vai citas vielas, ko citādi šis pielikums aizliedz.

6. pants

Šā pielikuma nolūkos komisijas pienākums, tai skaitā, ir izstrādāt un pieņemt kritērijus, pamatnostādnes un procedūras attiecībā uz atkritumu un citu 3. panta 2. punktā uzskaitīto vielu izgāšanu, kā arī šā pielikuma 5. pantā minēto materiālu izvietošanu, lai nepieļautu un likvidētu piesārņojumu.

7. pants

Šā pielikuma noteikumi par izgāšanu neattiecas uz nepārvaramas varas apstākļiem, kad sliktu laika apstākļu vai citu iemeslu dēļ ir apdraudētas cilvēku dzīvības vai kuģu vai lidaparātu drošība. Šādu izgāšanu veic, lai samazinātu iespēju nodarīt kaitējumu cilvēku dzīvībām vai jūras videi, un par to uzreiz ziņo komisijai, sīki izklāstot apstākļus un izgāzto atkritumu vai citu vielu veidu un daudzumu.

8. pants

Līgumslēdzēja puse kā atsevišķi, tā attiecīgās starptautiskās organizācijās veic piemērotus pasākumus, lai nepieļautu un likvidētu piesārņojumu, kas radies, jūras zonā pametot avarējušus kuģus vai lidaparātus. Ja nav attiecīgu starptautisku organizāciju izstrādātu pamatnostādņu, Līgumslēdzējas puses, veicot pasākumus atsevišķi, ievēro tādas pamatnostādnes, kādas var pieņemt komisija.

9. pants

Avārijas gadījumā, ja Līgumslēdzēja puse uzskata, ka atkritumus un citas vielas, kuru izgāšana saskaņā ar šo pielikumu ir aizliegta, nevar likvidēt uz sauszemes bez nepieļaujama apdraudējuma vai kaitējuma, tā uzreiz konsultējas ar citām Līgumslēdzējām pusēm, lai atrastu apstākļiem vispiemērotāko uzglabāšanas, iznīcināšanas vai likvidēšanas veidu. Līgumslēdzēja puse informē komisiju par pasākumiem, kas noteikti pēc šādas konsultācijas. Līgumslēdzējas puses apņemas palīdzēt cita citai šādās situācijās.

10. pants

1. Katra Līgumslēdzēja puse nodrošina, ka šā pielikuma noteikumus ievēro

a) tās teritorijā reģistrētie kuģi un lidaparāti;

b) kuģi un lidaparāti, kuri tās teritorijā iekrauj atkritumus vai citus izgāžamus vai sadedzināmus materiālus;

c) kuģi un lidaparāti, attiecībā uz kuriem uzskata, ka tie ir iesaistīti izgāšanā vai sadedzināšanā tās iekšējos ūdeņos vai teritoriālajā jūrā, vai aiz piekrastes valsts jurisdikcijā esošās teritoriālās jūras vai blakus tai, ciktāl to atzīst starptautiskās tiesības.

2. Katra Līgumslēdzēja puse saviem jūras inspekcijas kuģiem un lidaparātiem, kā arī citiem attiecīgiem dienestiem, dod rīkojumu ziņot savām iestādēm par jebkuriem starpgadījumiem vai apstākļiem jūras zonā, kas rada aizdomas, ka ir notikusi vai ir drīzumā gaidāma tāda izgāšana, kas ir pretrunā šā pielikuma noteikumiem. Jebkura Līgumslēdzēja puse, kuras iestādes saņem šādu ziņojumu vajadzības gadījumā attiecīgi informē visas pārējās iesaistītās Līgumslēdzējas puses.

3. Šajā pielikumā nekas neskar suverēno neaizskaramību, kas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām attiecas uz dažiem kuģiem.

III PIELIKUMS

ATKLĀTĀ JŪRĀ IZVIETOTU AVOTU RADĪTĀ PIESARŅOJUMA NEPIEĻAUŠANA UN LIKVIDĒŠANA

1. pants

Šis pielikums neattiecas:

a) uz atkritumu vai citu vielu izgāšanu jūras zonā no kuģiem vai lidaparātiem;

b) kuģu vai lidaparātu likvidēšanu jūras zonā.

2. pants

1. Pieņemot programmas un nosakot pasākumus šā pielikuma vajadzībām, Līgumslēdzējas puses atsevišķi vai kopā pieprasa izmantot:

a) labākās pieejamās metodes;

b) labāko vides praksi,

vajadzības gadījumā ietverot tīrās tehnoloģijas.

2. Nosakot prioritātes un izvērtējot programmu un pasākumu saturu, mērogu un izpildes grafikus, Līgumslēdzējas puses izmanto 2. papildinājumā sniegtos kritērijus.

3. pants

1. Jebkāda atkritumu vai citu vielu izgāšana no atklātā jūrā izvietotām iekārtām ir aizliegta.

2. Šis aizliegums neattiecas uz izplūdi un emisiju no atklātā jūrā izvietotiem avotiem.

4. pants

1. Atklātā jūrā izvietotos avotos lietot, no tiem izgāzt vai nopludināt tādas vielas, kuras var sasniegt jūras zonu un to ietekmēt, ir pieļaujams tikai un vienīgi ar kompetentu Līgumslēdzēju pušu iestāžu atļauju vai regulējumu. Sniedzot šādu atļauju vai piemērojot regulējumu, jo īpaši jāievieš komisijas saskaņā ar konvenciju pieņemtie attiecīgie lēmumi, sniegtie ieteikumi un visas pārējās noslēgtās vienošanās.

2. Līgumslēdzēju pušu kompetentās iestādes nodrošina monitoringa un inspekciju sistēmu, lai izvērtētu atbilstību atļaujām un regulējumiem, kurus paredz šā pielikuma 4. panta 1. punkts.

5. pants

1. Nevienu nelietotu atklātā jūrā izvietotu iekārtu vai cauruļvadu neizvieto jūras zonā un nevienu nelietotu atklātā jūrā izvietotu iekārtu pilnībā un daļēji nepamet jūras zonā bez attiecīgās Līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes izdotas atļaujas, kuru katrā konkrētā gadījumā piešķir atsevišķi. Līgumslēdzējas puses nodrošina, ka to iestādes, piešķirot šādu atļauju vai piemērojot regulējumu, īsteno komisijas attiecīgos lēmumus, sniegtos ieteikumus un visas pārējās noslēgtās vienošanās, kas pieņemti saskaņā ar konvenciju.

2. Šādu atļauju nedod, ja atklātā jūrā izvietotā nelietotā iekārtā vai cauruļvadā ir vielas, kas rada vai var radīt draudus cilvēku veselībai, nodarīt kaitējumu dzīvajiem resursiem un jūras ekosistēmām, bojāt rekreāciju vai traucēt citu likumīgu jūras izmantojumu.

3. Jebkura Līgumslēdzēja puse, kura gatavojas dot atļauju jūras zonā esošas atklātā jūrā izvietotas nelietotas iekārtas vai cauruļvada iemešanai jūrā pēc 1998. gada 1. janvāra, ar komisijas starpniecību informē citas Līgumslēdzējas puses par saviem iemesliem, kuru dēļ ir piekritusi šādai iemešanai, lai būtu iespējama konsultācija.

4. Ikviena Līgumslēdzēja puse veic uzskaiti un ziņo komisijai par atklātā jūrā izvietotām nelietotām iekārtām un cauruļvadiem, kas iemestas jūrā, kā arī atklātā jūrā izvietotām nelietotām pamestām iekārtām, kas pamestas saskaņā ar šā panta noteikumiem, kā arī vietām, kur iemešana notikusi, un iemešanas metodēm.

6. pants

Šā pielikuma 3. un 5. pantu nepiemēro nepārvaramas varas apstākļos, sliktos laika apstākļos vai gadījumos, kad citu iemeslu dēļ ir apdraudētas cilvēku dzīvības vai jūrā izvietotas iekārtas drošība. Šādu iemešanu veic, lai samazinātu iespēju nodarīt kaitējumu cilvēku dzīvībām vai jūras videi, un par to uzreiz ziņo komisijai, sīki izklāstot apstākļus un iemesto vielu veidu un daudzumu.

7. pants

Līgumslēdzēja puse kā atsevišķi, tā attiecīgās starptautiskās organizācijās veic piemērotus pasākumus, lai nepieļautu un likvidētu piesārņojumu, kas radies, jūras zonā pametot atklātā jūrā izvietotas avarējušas iekārtas. Ja nav attiecīgu starptautisku organizāciju izstrādātu pamatnostādņu, Līgumslēdzējas puses, veicot pasākumus atsevišķi, ievēro tādas pamatnostādnes, kādas var pieņemt komisija.

8. pants

Bez attiecīgās Līgumslēdzējas puses kompetentās iestādes atļaujas vai regulējuma jūras zonā nedrīkst izvietot nekādas nelietotas atklātā jūrā izvietotas iekārtas vai cauruļvadus, izņemot gadījumus, kad tos izvieto saskaņā ar to sākotnējo mērķi un uzdevumu. Šāda atļauja vai regulējums atbilst attiecīgajiem piemērojamajiem kritērijiem, pamatnostādnēm un procedūrām, ko saskaņā ar šā pielikuma 10. panta d) apakšpunktu pieņēmusi komisija. Šo noteikumu nedrīkst interpretēt kā tādu, kas atļauj izgāzt jūrā nelietotas atklātās jūras iekārtas vai cauruļvadus, ko citādi šis pielikums aizliedz.

9. pants

1. Katra Līgumslēdzēja puse saviem jūras inspekcijas kuģiem un lidaparātiem, kā arī citiem attiecīgiem dienestiem dod rīkojumu ziņot savām iestādēm par jebkuriem starpgadījumiem vai apstākļiem jūras zonā, kas rada aizdomas, ka ir noticis vai ir drīzumā gaidāms šā pielikuma noteikumu pārkāpums. Jebkura Līgumslēdzēja puse, kuras iestādes saņem šādu ziņojumu, vajadzības gadījumā attiecīgi informē visas pārējās iesaistītās Līgumslēdzējas puses.

2. Šajā pielikumā nekas neskar suverēno neaizskaramību, kas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām attiecas uz dažiem kuģiem.

10. pants

Šā pielikuma vajadzībām komisijas pienākums, tai skaitā, ir:

a) vākt informāciju par atklātā jūrā notiekošās darbībās izmantotām vielām un uz šīs informācijas pamata apstiprināt vielu sarakstu šā pielikuma 4. panta 1. punkta vajadzībām;

a) uzskaitīt vielas, kuras ir toksiskas, noturīgas un bioakumulējamas, kā arī izstrādāt plānus, saskaņā ar kuriem samazina un pakāpeniski novērš šādu vielu lietošanu atklātās jūras avotos, kā arī šādu vielu noplūdi no tiem;

c) izstrādāt kritērijus, pamatnostādnes un procedūras, lai nepieļautu piesārņojumu, kas rodas, iemetot jūrā nelietotas atklātā jūrā izvietotas iekārtas vai cauruļvadus vai pametot jūras zonā atklātā jūrā izvietotas iekārtas;

d) izstrādāt kritērijus, pamatnostādnes un procedūras attiecībā uz šā pielikuma 8. pantā minēto nelietoto atklātā jūrā izvietoto iekārtu un cauruļvadu novietošanu, lai nepieļautu un likvidētu piesārņojumu.

IV PIELIKUMS

JŪRAS VIDES KVALITĀTES NOVĒRTĒJUMS

1. pants

1. Šajā pielikumā termins "monitorings" nozīmē:

a) jūras vides un tās sastāvdaļu, tas ir, ūdens, nogulšņu un dzīvo organismu atkārtotus mērījumus;

b) tādu darbību, dabisku norišu un antropogēnā ieguldījuma atkārtotus mērījumus, kas var ietekmēt jūras vides kvalitāti;

c) šādu darbību un ieguldījuma seku atkārtotus mērījumus.

2. Monitoringu var sākt vai nu konvencijas noteikumu izpildes nodrošināšanas nolūkos, lai noteiktu izpausmju veidus un tendences, vai izpētes nolūkos.

2. pants

Šā pielikuma vajadzībām Līgumslēdzējas puses:

a) sadarbojas monitoringa programmu izpildes jomā un iesniedz iegūtos datus komisijai;

b) izpilda kvalitātes nodrošināšanas priekšrakstus un piedalās savstarpēji salīdzinošās kalibrēšanas mācībās;

c) atsevišķi vai, vēlams, kopīgi lieto un pilnveido citus pienācīgi apstiprinātus zinātniskās novērtēšanas instrumentus, piemēram, modelēšanu, attālo izpēti un progresīvās riska novērtēšanas stratēģijas;

d) atsevišķi vai, vēlams, kopīgi veic pētījumus, ko uzskata par vajadzīgiem, lai novērtētu jūras vides kvalitāti un padziļinātu zināšanas un zinātnisku jūras vides izpratni, it īpaši zināšanas par saistību starp ieguldījumu, koncentrāciju un sekām;

e) ņem vērā zinātnes sasniegumus, kurus uzskata par derīgiem šādas novērtēšanas vajadzībām un par kuriem jāpateicas vai nu atsevišķu pētnieku vai pētniecības iestāžu iniciatīvai citviet, vai kuri panākti ar nacionālo vai starptautisko izpētes programmu palīdzību, vai arī Eiropas Ekonomikas kopienas vai citas reģionālas ekonomikas integrācijas organizācijas aizgādībā.

3. pants

Šā pielikuma vajadzībām komisijas pienākums, tai skaitā, ir:

a) definēt un ieviest kolektīva monitoringa un ar novērtējumu saistītas izpētes programmas, lai sastādītu prakses noteikumu pamatnostādnes to dalībnieku vajadzībām, kuri īsteno šīs monitoringa programmas, un apstiprināt to rezultātu izklāstu un interpretāciju;

b) veikt novērtējumus, ņemot vērā attiecīgā monitoringa un izpētes rezultātus, kā arī datus par vielu vai enerģijas ievadīšanu jūras zonā, kas sniegti citos konvencijas pielikumos, kā arī citu svarīgu informāciju;

c) vajadzības gadījumā lūgt kompetentu reģionālu organizāciju vai citu kompetentu starptautisku organizāciju un kompetentu institūciju konsultācijas vai pakalpojumus, lai ņemtu vērā jaunāko zinātnisko pētījumu rezultātus;

d) veicot kvalitātes novērtējumu, sadarboties ar kompetentām reģionālām organizācijām un citām kompetentām starptautiskām organizācijām.

1. papildinājums

Kritēriji, pēc kuriem definē konvencijas 2. panta 3. punkta b) apakšpunkta i) daļā minētās prakses un metodes

Labākās pieejamās metodes

1. Lietojot labākās pieejamās metodes, pēc iespējas izmanto bezatkritumu tehnoloģijas.

2. Termins "labākās pieejamās metodes" nozīmē visjaunāko (vismodernāko) attīstības posmu procesiem, iekārtām vai darbības metodēm, kuras praktiskā ziņā ir īpaši noderīgas, veicot konkrētus pasākumus izplūdes, emisijas un atkritumu daudzuma ierobežošanai. Nosakot procesu, iekārtu vai darbības metožu kopuma atbilstību vislabākajām pieejamām metodēm gan vispārīgi, gan konkrēti, īpaši jāņem vērā:

   a) nesen veiksmīgi izmēģinātu iekārtu un metožu procesu salīdzinājums;

   b) tehnikas attīstība un pārmaiņas zinātniskajos faktos un izpratnē;

   c) šādu metožu ekonomiskais pamatojums;

   d) gan jaunu, gan vecu iekārtu uzstādīšanas termiņi;

   e) attiecīgās izplūdes vai emisijas veids un apjoms.

3. No iepriekš minētā izriet, ka noteiktam procesam "labākās pieejamās metodes" ar laiku mainīsies, ņemot vērā tehnikas attīstību, ekonomiskos un sociālos faktorus, kā arī pārmaiņas zinātniskajos faktos un izpratnē.

4. Ja izplūdes un emisijas samazināšana, lietojot labākās pieejamās metodes, nerada apmierinošus vides aizsardzības rezultātus, ir jāveic papildu pasākumi.

5. "Metodes" nozīmē gan tehnoloģiju izmantojumu, gan iekārtas konstrukcijas, apkopes, darbības un demontāžas veidu.

Labākā vides prakse

6. Termins "labākā vides prakse" nozīmē vispiemērotākās vides kontroles pasākumu un stratēģiju kombinācijas izvēli. Izvēloties pasākumus konkrētiem gadījumiem, ir jāapsver vismaz šādu graduētu pasākumu izmantojums:

   a) informācijas sniegšana un sabiedrības izglītošana par noteiktu darbību un produktu izvēles, lietošanas un likvidēšanas sekām uz vidi;

   b) visus produkta lietošanas aspektus aptverošas labas vides prakses noteikumu izstrāde un piemērošana;

   c) obligāta etiķešu lietošana, kas informē patērētājus par risku videi saistībā ar produktu, tā lietošanu un iznīcināšanu;

   d) resursu, tostarp enerģijas taupīšana;

   e) atkritumu savākšanas un utilizācijas sistēmu nodrošināšana sabiedrībai;

   f) izvairīšanās no bīstamām vielām vai produktiem un bīstamu atkritumu radīšanas;

   g) pārstrāde, atgūšana un otrreizēja izmantošana;

   h) ekonomisku līdzekļu piemērošana darbībām, produktiem vai produktu grupām;

   i) licencēšanas sistēmas izveide, ieskaitot virkni ierobežojumu vai aizliegumu.

7. Nosakot, kāda pasākumu kombinācija vispār vai konkrētā gadījumā ir labākā vides prakse, īpaši jāņem vērā:

   a) produkta un tā ražošanas, lietojuma un iznīcināšanas radītais apdraudējums videi;

b) aizstāšana ar mazāk piesārņojošām darbībām un vielām;

c) lietošanas apjoms;

d) aizvietotājvielu vai darbību potenciāli labvēlīgā vai nelabvēlīgā ietekme uz vidi;

e) attīstība un pārmaiņas zinātniskajos faktos un izpratnē;

f) izpildes termiņi;

g) sociālās un ekonomiskās sekas.

8. No iepriekš minētā izriet, ka attiecībā uz noteiktu avotu labākās pieejamās metodes ar laiku mainīsies, ņemot vērā tehnikas attīstību, ekonomiskos un sociālos faktorus, kā arī pārmaiņas zinātniskajos faktos un izpratnē.

9. Ja atkritumu daudzuma samazināšana, lietojot labākās pieejamās metodes, nerada apmierinošus vides aizsardzības rezultātus, ir jāveic papildu pasākumi un atkārtoti jādefinē labākā vides prakse.

2. papildinājums

I pielikuma 1. panta 2. punktā un III pielikuma 2. panta 2. punktā minētie kritēriji

1. Nosakot prioritātes un izvērtējot programmu un pasākumu saturu, mērogu un izpildes grafikus, Līgumslēdzējas puses izmanto tālāk uzskaitītos kritērijus:

   a) noturīgums;

   b) toksiskums vai citas kaitīgas īpašības;

   c) bioakumulācijas tendence;

   d) radioaktivitāte;

   e) attiecība starp novēroto vai (ja novērošanas rezultāti vēl nav pieejami) prognozējamo koncentrāciju un koncentrāciju, pie kuras nav novērojama nekāda iedarbība;

   f) antropogēni izraisītais eitrofikācijas risks;

   g) pārrobežu svarīgums;

   h) nevēlamu pārmaiņu risks jūras ekosistēmā un šo pārmaiņu neatgriezeniskums vai ilgums;

   i) traucējumi ēdamu jūras dzīvnieku un augu iegūšanai un citam likumīgam jūras izmantojumam;

   j) iedarbība uz uzturā lietojamu jūras produktu garšu un/vai smaržu vai iedarbība uz ūdens smaržu, krāsu, caurspīdīgumu vai citām īpašībām jūras vidē;

   k) izplatīšanās mehānismi (resp., attiecīgie daudzumi, lietojuma veids un iespēja, ka vielas var nonākt jūras vidē);

   l) vides kvalitātes mērķu neizpilde.

2. Aplūkojot konkrētu vielu vai vielu grupu, šie kritēriji var nebūt vienlīdz svarīgi.

3. Iepriekš minētie kritēriji norāda, ka vielās, uz kurām attiecas programmas un pasākumi, ietilpst:

   a) smagie metāli un to savienojumi;

   b) halogēnorganiski savienojumi (un vielas, kas var veidot šādus savienojumus ūdens vidē);

   c) organiskie fosfora un silīcija savienojumi;

   d) biocīdi, piemēram, pesticīdi, fungicīdi, herbicīdi, insekticīdi, slimicīdi un, tai skaitā, koka, koksnes, koksnes celulozes, celulozes, papīra, ādas un tekstilmateriālu saglabāšanai lietotas ķimikālijas;

   e) eļļas un naftas izcelsmes ogļūdeņraži;

   f) slāpekļa un fosfora savienojumi;

   g) radioaktīvas vielas, tostarp atkritumi;

   h) noturīgi sintētiski materiāli, kuri var peldēt, saglabāties suspensijā vai grimt.